

Blanka Čapková

ALBATROS

Třetí
čtení

Zpívající kuchyň

Ilustrovala
Magda Veverková

A L B A T R O S

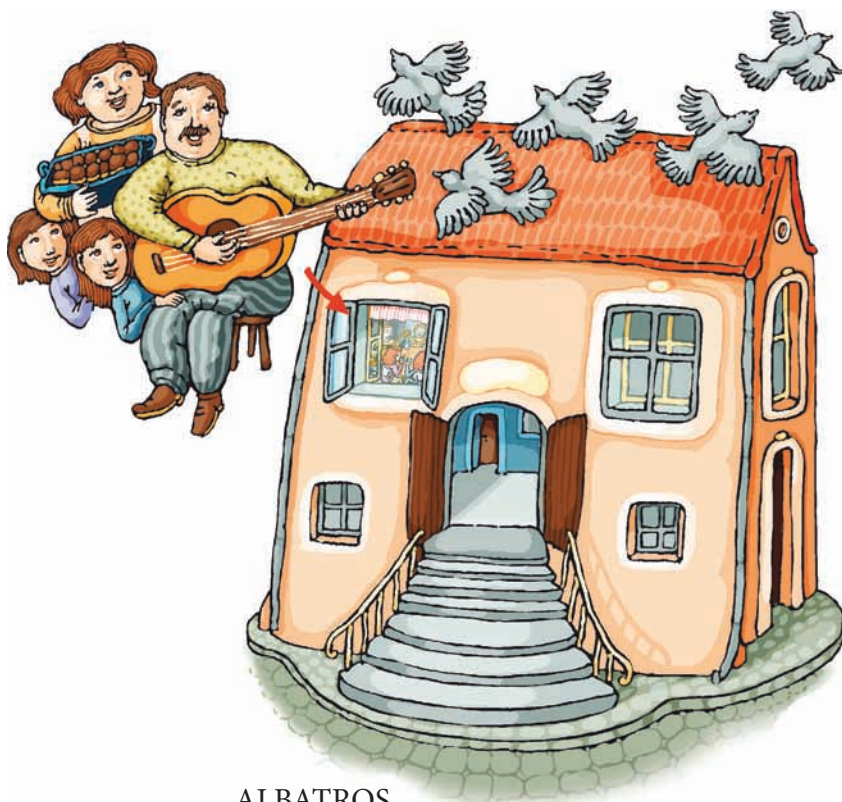
Třetí
čtení

Blanka Čapková
Zpívající kuchyň

Blanka Čapková
Ilustrovala Magda Veverková

Zpívající kuchyň

ALBATROS

© Blanka Čapková, 2013
Illustrations © Magda Veverková Hrnčířová, 2013

ISBN 978-80-00-03148-4

PAVEL

1.

Všechny věci byly v krabicích a náš byt vypadal moc divně. Seděl jsem na jedné z krabic ve svém pokoji a myšlenky mi bláznily v hlavě jako roj zdivočelých vos.

Vlastně tenhle pokoj už není můj. Bude tu bydlet holka, co patří k rodině, která náš byt koupila. Jednou jsem ji viděl.

Za normálních okolností bych si pomyslel, že je ta holka docela hezká, ale tohle normální okolnosti nebyly. Je to prostě vetřelec, který se naveze do mého pokoje, a já abych vyfičel. Vyfičíme všichni, celá naše bývalá rodina.

Teď abych vysvětlil, proč bývalá. Naši se rozvedli. Bylo to hrozně zvláštní. Nepozoroval jsem, že by se hádali. Je fakt, že poslední dobou jsme dělali málo věcí společně. Táta věčně nebyl doma. Když jsem se ho někdy hodně pozdě večer dočkal, poslal mě spát a zavřel se ve svém pokoji. Se ségrou

se někdy bavil. Ségra je mnohem starší než já, už chodí na gympl. Je celá po tátovi. Možná proto si tak dobře rozuměli. A mě ani nepřekvapilo, že ségra zůstane v Praze s tátou. Zato mámu to děsně vzalo.

Myslela, že Renáta je na její straně. Ale asi nebyla. Jednou ráno jsme s mámou seděli v kuchyni, ségra za námi vplula, přisedla ke stolu a pronesla:

„Po důkladném zvážení jsem došla k závěru, že nechci měnit gympl rok před maturitou a zůstávám v Praze.“

Nejvíc mě naštvalo to její „po důkladném zvážení“, protože to neříkala ségra, ale táta, který v tu chvíli v ní někde byl a mluvil její pusou, jako prý to dělají břichomluvci. Máma

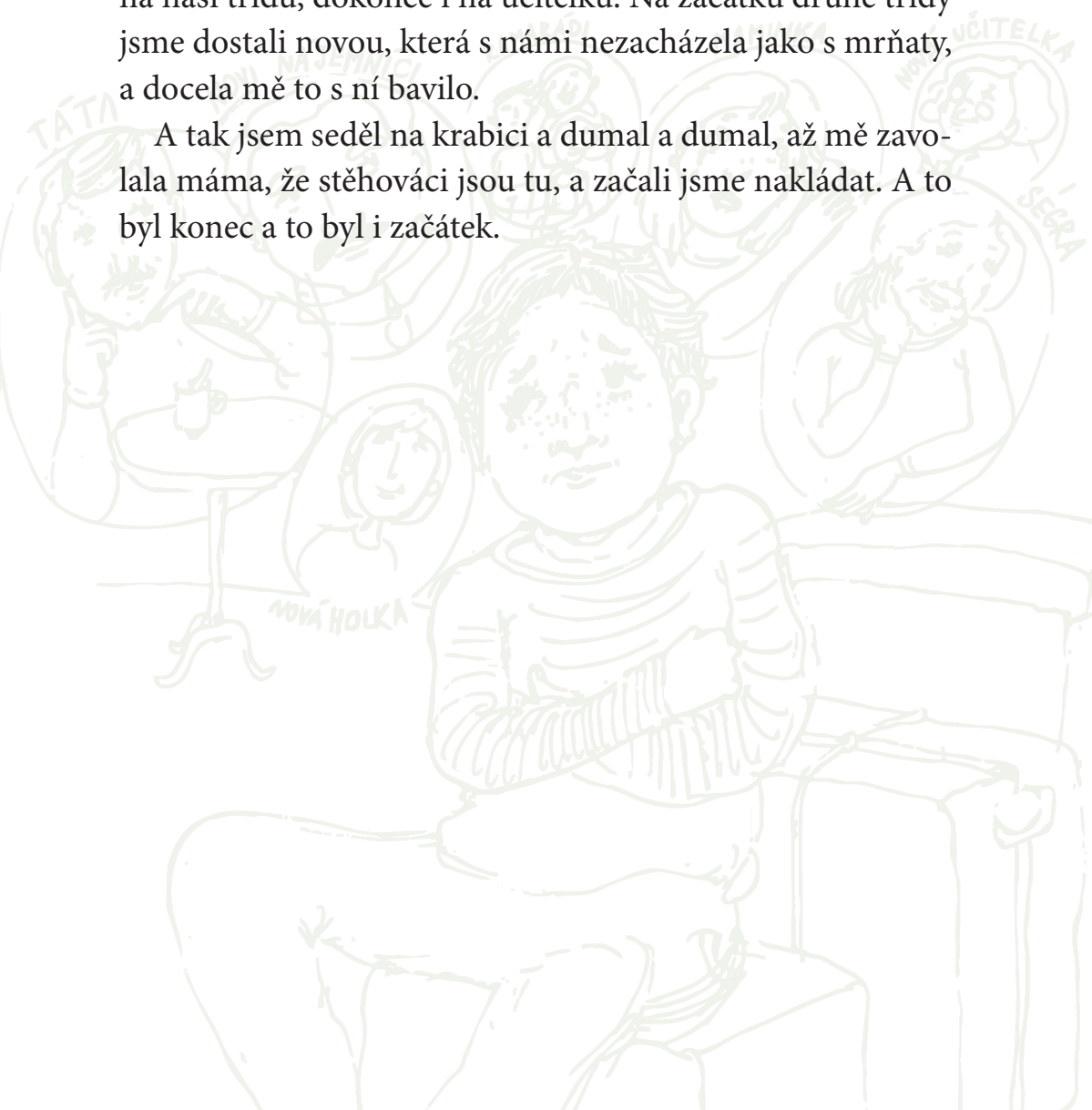
začala děsně brečet a naše velkolepá Renátka procedila skrz zuby, že na scény není zvědavá, a zase odplula. Poslední dobou nechodí, ale pluje místností jako nějaká miss. Myslím, že to celé přece jen trochu hraje, jako že je jí všechno fuk a tak. Ve skutečnosti jsem ji párkrát přistihl, jak bulí ve svém pokoji. Tlumila to polštářem, ale já ji stejně slyšel.

Od té doby bylo všechno vzhůru nohama. Naši prodali byt, táta koupil malou garsonku pro sebe a pro ségru a máma dostala zbytek peněz. Nekoupila žádný byt. Přestěhujeme se k jejímu bráchovi na venkov, kam jsme až doteď jezdili na

prázdniny. Vždycky jsem tam jezdil rád, ale bydlet tam na-
pořád? Po prázdninách už jsem se zase těšil domů. Na kluky,
na naši třídu, dokonce i na učitelku. Na začátku druhé třídy
jsme dostali novou, která s námi nezacházela jako s mrňaty,
a docela mě to s ní bavilo.

A tak jsem seděl na krabici a dumal a dumal, až mě zavo-
lala máma, že stěhováci jsou tu, a začali jsme nakládat. A to
byl konec a to byl i začátek.

2.

Strejda je starší než máma. Vždycky jsem mámě záviděl staršího bráchu. To bych bral. Strejdova žena je hrozně tlustá a strejda taky. Máma mi vyprávěla, že kdysi to byl normální hubený kluk, ale po svatbě ho prý teta vykrmila. Co já pamatuji, byl strejda tlustý, ale mně to nevadilo.

Mám dvě o rok mladší sestřenice, jsou to dvojčata. Kdysi jsme byli u moře, obě rodiny společně. Sestřenice se rády šíleně dlouho máchaly v moři a pokaždé se vracely celé studené a promodralé. Strejda se vyhříval na sluníčku, a jak ležel, vypadal jako obrovský vyhřátý ostrov. Měl tak mo-

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.